

REPUBLIKA HRVATSKA
POSLOVNI .BR. 24-KO-1379/12
01.10.2013
18.10.2013
02.02.2015
Zagreb, 02.02.2015
Okrivljenik:

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski kazneni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Božici Barlović, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Ivane Domović kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv **okrivljenog JURIŠIĆ ZVONIMIR**, zbog kaznenog djela iz čl. 216 st.1 Kaznenog zakona, ("Narodne novine" broj 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11, nastavno: KZ/97), povodom optužnog prijedloga ODO u Zagrebu broj KDO-6770/10 od 11. studenog 2010.g., nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti ZODO Zagreb Marine Rakić te u prisutnosti okrivljenika osobno, dana 14. svibnja 2013.g.

presudio je

OKRIVLJENIK: JURIŠIĆ ZVONIMIR sin Stanka i Mare r. Lukić, rođen 30. travnja 1969. godine u Zagrebu, s prebivalištem u Velikoj Gorici, Lekneno 87, završena osnovna škola, zaposlen u caffe baru „Lekneno“, na adresi Lekneno 87, V. Gorica, s plaćom od 1.000,00 kuna, neoženjen, bez djece, vojsku nije služio, bez imovine,

kriv je

što je:

- dana 20. ožujka 2010. godine u vremenu od 17,10 do 17,50 sati u Zagrebu, Jankomir br. 33, u trgovačkom centru "City Centar one", u namjeri neovlaštenog stjecanja predmeta, prišao Andrei Latinović, te joj je, iskoristivši njenu nepažnju, iz vanjskog džepa ruksaka kojeg je imenovana nosila preko ramena uzeo i za sebe zadržao mobitel marke "Nokia" model "N96", IMEI broja 356406022286602, pozivnog broja 098/9829-665, vrijedan 4.000,00 kuna, za koji iznos je oštetio Andreju Latinović

dakle, tuđu pokretnu stvar oduzeo drugom s ciljem da je protupravno prisvoji,

čime je počinio kazneno djelo protiv imovine - krađom - opisano i kažnjivo po čl. 216 st. 1 Kaznenog Zakona

Na temelju čl. 216 st. 1 Kaznenog Zakona okrivljeniku **se izriče**

KAZNA ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI

Na temelju čl. 67 Kaznenog Zakona na okrivljenika **se primjenjuje**

UVJETNA OSUDA

kojom se određuje da izrečena kazna zatvora neće biti izvršena ukoliko okrivljenik u roku od 2 (dvije) godine ne počinii novo kazneno djelo.

Na temelju čl. 122 st. 1 u svezi čl. 119 st. 2 točka 6 Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine " broj 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02, 62/03: pročišć. tekst i 115/06, nastavno ZKP/97) okrivljeni je dužan nadoknaditi sudu troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 500,00 kuna.

Obrazloženje

ODO Zagreb podiglo je uvodno citirani optužni akt protiv okrivljenika Zvonimira Jurišića, stavljajući mu na teret da je počinio kazneno djelo iz čl. 216 st. 1 KZ-a te je ovlašteni tužitelj predložio da sud okrivljenika oglasi krivim i osudi ga po zakonu. Na zapisniku od 14. svibnja 2013. ZODO Zagreb je izmijenila prijedlog kazneno pravne sankcije okrivljeniku iz optužnog akta.

Pozvan da se izjasni o tome kakav stav zauzima prema optužbi okrivljenik je izjavio da se ne smatra krivim da bi počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret izmijenjenim optužnim aktom.

Braneći se na glavnoj raspravi okrivljeni je naveo da nije točno da bi počinio djelo koje mu se stavlja na teret ističući da je bio u posjedu spornog mobitela marke "Nokia" kojeg je kupio od osobe po imenu Senka ili Zenka Hamidović. Naveo je da ona stanuje negdje u Bunićevoj ulici, i od nje je kupio mobitel zato što je bio po povoljnoj cijeni od 500,00 kuna. Ističe da ga je prodao drugoj osobi po proteku 2 mjeseca putem Plavog oglasnika jer mu je trebao novac. Došla mu je opomena za plaćanje struje i mobitel je stoga prodao za 900,00 kuna. Navodi da ne zna kako se ta osoba zvala. Poznato mu je da je taj muškarac bio također na informativnom razgovoru u policiji. Stavio je svoju karticu u mobitel sa svojim brojem kojeg koristi i koji je registriran već 5 godina. Navodi da je također bio pozvan na policiju u svojstvu svjedoka. U odnosu na osobu po imenu Zenka Hamidović, okrivljenik je izjavio kako poznaje i nju i njezinog sina Alena koji stanuje na istoj adresi jer se kći od njegove sestre udala za Alena Hamidovića. Ona inače mijenja imena te ne zna točno da li je Senka ili Zenka, ali zna da je prijavljena na Bunićevoj 19. Izjavio je i da mu je poznato da u toj kući sada više nitko ne stanuje, osim što Alen Hamidović dolazi povremeno u tu kuću a Zenka Hamidović je do sada bila

uhićivana zbog otuđivanja predmeta u tramvajima. Navodi da mu je Zenka Hamidović ponudila taj mobitel za 500,00 kuna međutim nije joj dao novac već je platio pizzu i sokove njoj i njezinom društvu.

Dodao je kako mu je ona sama ponudila da kupi mobitel kada je došao kod nje u kuću te mu nije rekla od kuda joj isti mobitel, ali zna da njezin sin ima više novih mobitela. Zenka Hamidović mu je rekla da ona ima više mobitela, a kasnije kada je dolazio k njima vidio je da oni stalno mijenjaju mobitele. Također mu je poznato da je nedugo nakon toga Zenka Hamidović bila uhićena jer je krala nekome na trgu bana J. Jelačića novčanik i mobitel iz torbe. Kada je kupovao mobitel od nje, nije znao da se ona bavi krađama mobitelima. Navodi da ne zna da li je taj dan ili drugi dan išao u TC "Avenue mall" kako bi kupio punjač za mobitel, i ne sjeća se kada mu je ona dala mobitel da li je baterija bila još puna. Kada je kupio punjač za mobitel, stavio je i svoju karticu mobitel, time da je tada imao broj telefona 091 531 2298 registriran u VIP-u već 7-8 godina, a možda i više. Nadalje, navodi da ga nitko nije zvao od kada je dobio taj mobitel. Izjavio je da mu nije poznat broj 091 5868 055, a također i na policiji su ga pitali za neke brojeve koji su mu nepoznati. Poznato mu je da je sin Zenke ili Senke Alen Hamidović imao prije mjesec dana broj telefona 095 899 2582. a u inkriminirano vrijeme se ne sjeća koji je broj bio od Alena Hamidovića osim što se sjećam da je bio pozivni 095. Na policiji su ga pitali za jedan broj za koji je tada znao da je njegov, a imao ga je u svom mobitelu u imeniku.

Tijekom dokaznog postupka saslušani su svjedoci Klopčić Senad i Siniša Feketija, uz suglasnost prisutnih stranaka pročitani su pregled računa (listovi 9-10 spisa), potvrda o privremenom oduzimanju predmeta (list 14 spisa), potvrda o vraćanju (list 15 spisa) te kraju dokaznog postupka izvod iz KE za okrivljenika (list 23 spisa).

Temeljem čl. 322. st. 4. točka 3 ZKP-a odbijen je dokazni prijedlog ZODO Zagreb da se ispita svjedokinja Semka Hamidović jer je naloženom terenskom provjerom od strane suda po VIII PP, PUZ-a, dobiven podatak da je u RH evidentirana samo jedna osoba pod tim imenom koja je prijavljena na adresi Bunićeva br. 19 u Zagrebu, a gdje je utvrđeno da je napuštena kuća i da na njoj nitko ne stanuje, a koju okolnost je u svojoj obrani potvrdio i okrivljenik te je stoga dokazni prijedlog ocijenjen neprikladnim jer zbog nedostupnosti svjedokinje, sud nije u mogućnosti istu saslušati na okolnosti obrane okrivljenika.

Ocjenjujući sve provedene dokaze, kako svakog pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti, kao i obranu okrivljenika, sud je utvrdio da je okrivljenik počinio djelo iz čl. 216 st.1 KZ-a koje mu se optužnim aktom stavlja na teret.

U postupku je nesporno utvrđeno od strane ovog suda da je okrivljenik bio u posjedu mobitela marke "Nokia" model "N96", IMEI broja 356406022286602 što okrivljenik ne poriče u svojoj obrani. Također i svjedoci Senad Klopčić i Siniša Feketija ne poriču da su bili u posjedu navedenog mobitela pri čemu je isti i oduzet od Siniše Feketija prema potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta od 21. listopada 2010. godine.

Oštećena Andrea Latinović je potvrdila da je bila vlasnica mobilnog uređaja marke Nokia model N96, pozivnog broja 098 9829 665 koji mobitel je kupila 6 mjeseci prije njegovog otuđenja, a vrijednost mu je bila oko 4.000,00 kuna. Tog dana, 20. ožujka 2010. godine, bila je u TC "City Center One" u Jankomir br. 33, i imala je na ramenu ruksak a u džepu ruksaka se nalazio navedeni mobitel. Nije primijetila niti vidjela osobu koja joj je otuđila mobitel, a pretpostavlja da joj je otuđen na pokretnim stepenicama. Navodi da to pretpostavlja zbog toga što je prije dolaska na stepenice zvala sestru sa mobitela, a kada se popela na kat više mobitela nije bilo. Odmah je krađu prijavila policiji i dala im također tzv. IMEI broj mobitela. Nakon nekog vremena, odnosno u 10 mjesecu te godine bila je pozvana od strane policije kojom prilikom joj je rečeno da je pronađen mobitel i u policiji ga je preuzela. Isti je bio upotrebljiv te je oštećena izjavila da ne postavlja imovinsko pravni zahtjev.

Svjedok Klopčić Senad je naveo kako je predmetni mobitel kupio u 4. mjesecu 2010. godine na sajmu Jakuševac od jednog čovjeka koji ima štand sa mobitelima za iznos od oko 1.000,00 - 1.200,00 kuna, da bi ga nakon mjesec dana zamijenio sa mobitelom koji je imao Siniša Feketija.

Svjedok Siniša Feketija je također potvrdio da je bio u posjedu predmetnog mobitela od ljeta 2010. godine, kojeg je dobio od Senada Klopčića i to jednom dok su bili na kavi zajedno, kojom prilikom ga je svjedok Klopčić pitao da li hoće zamijeniti mobitel za njegov koji je bio bolji i noviji time da mu da još nešto novaca. Navodi da su se o tome dogovorili i on mu je dao svoj mobitel i 500 kuna. Po proteku 5 mjeseci bio je pozvan iz policije i rečeno mu je da je mobitel ukraden i da ga vrati.

Mobitel koji je otuđen oštećenoj je pronađen i oduzet svjedoku Siniši Feketija prema potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta od 21. listopada 2010. godine, vraćen je oštećenoj 22. listopada 2010. godine prema potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta. Stoga proizlazi da saslušani svjedoci Siniša Feketija i Klopčić Senad ni na koji način ne dovode u vezu okrivljenika s mobitelom koji je otuđen oštećenoj Andrei Latinović a koji je pronađen kod Siniše Feketija, dok okrivljenik ne poriče da je bio u posjedu spornog mobitela za kojeg navodi da ga je kupio od osobe po imenu Semka ili Zemka Hamidović nakon čega je mobitel prodao drugoj osobi putem Plavog oglasnika jer mu je trebao novac i to po proteku 2 mjeseca od nabavljanja.

Iz izvješća II PP PU zagrebačke proizlazi da je izvršena provjera za mobitel marke "Nokia" model "N96", IMEI broja 356406022286602, pozivnog broja 098/9829-665, vlasništvo oštećene, kojom prilikom je utvrđeno da je istog dana po otuđenju mobitelj u 17,54 ostvaren telefonski kontakt s tog broj s vlasnikom telefonskog broj 095-559-3696 za kojeg je utvrđeno da je vlasnik Alen Hamidović kao i više poziva prema inozemnim i nacionalnim telefonskim brojevima. Također je utvrđeno i da je 22. 03. 2010. u otuđenom mobitelu aktivirana SIM kartica pozivnog broja 091/531_2298 čiji je vlasnik okrivljenik koji je nastavio koristiti predmetnim mobitelom do 16. 04. 2010.

Iz izloženog proizlazi dakle nesporno po ovom sudu utvrđenim da je dva dana od otuđenja mobitela oštećene Andree Latinović, u istom aktivirana SIM kartica okrivljenika pri čemu se on istim koristio do 16. 04. 2010. nakon čega ga je prodao. Obranu okrivljenika da je predmetni mobitel kupio od osobe po imenu Senka Hamidović, sud nije

prihvatio vjerodostojnom jer je nesporno u postupku utvrđeno da je navedena svjedokinja nedostupna i na nepoznatoj adresi, a kako je utvrđeno da okrivljenik istu poznaje i da je njegova nećakinja udana za sina Senke Hamidović, to proizlazi da okrivljenik istu dobro poznaje što proizlazi i iz njegove obrane u kojoj je naveo i da je dolazio u kuću imenovane. Stoga proizlazi da je njegova obrana u kojoj je isticao prilikom prvog ispitivanja da ne zna zapravo kako se zove osoba koja mu je prodala mobilni telefon, Zenka ili Senka, za koju je dakle utvrđeno da je znao o kome se radi i gdje je ista prijavljena, bila usmjerena očito na otklanjanje njegove kaznene odgovornosti i na konstrukciju kojom je nastojao prikazati da je u događaju sudjelovala druga osoba za koju je očito znao da je nedostupna i da sud neće biti u mogućnosti provjeriti navode njegove obrane ispitivanjem navedene svjedokinje.

Nasuprot tome, sud je iz činjenice da je u kratkom roku od otuđenja okrivljenik koristio mobilni telefon oštećene, za kojeg nije ničim dokazao da bi ga pribavio na neki drugi način osim otuđenjem od oštećene, ocijenio da je upravo okrivljenik u trgovačkom centru "City Centar one", otuđio oštećenoj Andrei Latinović iz vanjskog džepa ruksaka mobilni telefon marke "Nokia" vrijedan 4.000,00 kuna. Pri tome je nesporno da je okrivljenik postupao upravo u cilju prisvajanja svih vrednijih predmeta koje pronađe, svjestan da je otuđeni predmet vlasništvo oštećene. Pri tome je utvrđeno da je otuđeni mobilni telefon pronađen i vraćen oštećenoj te stoga ista nije postavila imovinsko pravni zahtjev. Okrivljena je kako je to utvrdio sud ostvarila sva obilježja kaznenog djela krađe iz čl. 216 st. 1 KZ-a postupajući s oblikom krivnje izravna namjera, jer je bio svjestan svog djela i htio je njegovo otuđenje.

Odlučujući o kazni koju će izreći optuženiku, sud je primijenio opće pravilo o izboru vrste i mjere kaznenopravne sankcije, te je u odnosu na istog cijenio sve okolnosti i otegotne okolnosti te je uzeo u obzir vrstu i visinu kazne koja je predviđena za ovo kazneno djelo, odnosno da je za isto propisana kazna zatvora do tri godina. Sud je u odnosu na istog kao olakotno cijenio da je isti zaposlen, da je otuđeni predmet vraćen oštećenoj te njegov korektan odnos prema sudu dok je kao otegotno cijenio da je okrivljenik do sada osuđivan zbog kaznenog djela krađe za koje ga je sud oglasio krivim i u ovom postupku.

Uzimajući u obzir prethodno utvrđene okolnosti, sud je smatrao da se na okrivljenika može u smislu specijalne i generalne prevencije utjecati i izricanjem uvjetne osude kao mjere upozorenja, slijedom čega je sud je istog osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, smatrajući da je izrečena kazna kako svojom vrstom tako i mjerom izrečene kazne primjerena kako osobi počinitelja tako i počinjenom kaznenom djelu te je u skladu s odredbom članka 67 KZ-a, na optuženika primijenio uvjetnu osudu kojom se određuje da izrečena kazna neće biti izvršena ukoliko okrivljenik u roku od dvije godine ne počini novo kazneno djelo. Sud je pri tome smatrao da je izrečena kazna kako svojom vrstom tako i mjerom izrečene kazne primjerene kako osobi počinitelja tako i počinjenom kaznenom djelu, te adekvatne da se istom ostvare sve zakonom predviđene svrhe kažnjavanja.

Temeljem odredbe citirane u izreci ove presude sud je okrivljenika koji je zaposlen i posjeduje prihode, obvezao nadoknaditi sudu troškove kaznenog postupka u

paušalnom iznosu od 500,00 kuna koji trošak je odmjeran imajući u vidu duljinu i složenost predmetnog postupka te imovinske prilike okrivljenika.

U Zagrebu, 14. svibnja 2013. godine

Zapisničar:
Ivana Domović, v.r.

Sudac:
Božica Barlović, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna strana ima pravo na žalbu u roku od 8 dana od primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pismeno, u četiri istovijetna primjerka putem ovog suda na Županijski sud u Zagrebu.

Za točnost otpravka ovlašteni službenik

